

at man ikke har plejet Forhandlingen om denne Sag paa rette Sted, og dog skal man være enig. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, men jeg skal med Hensyn til Maaden at behandle Sagerne paa, blot nævne et enkelt Eksempel. Da vi for et Par Aar siden her behandlede Sygeforsikringsloven, fik det mærkelige Tilfælde, at da vi skulde have den til 2den Behandling her, fremkom der i Folketinget en trykt Erklæring fra Udvalgets Medlemmer, der lød paa, at Udvalget tiltraadte det fra Landstinget oversendte Forslag om anerkendte Sygeforsikringsloven. Denne Erklæring afgav man i det andet Ting, Dagen før vi havde Forslaget til anden Behandling, og dog havde vi 39. Endringsforslag til den! Jeg kunde komme med en hel Del flere af den Slags Eksempler, men det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg antager, at disse og lignende Eksempler bevise, at det ikke er nogen grundlovmæssig Ordning, at det ikke er en særdeles god Maade, man fører den saakaldte Forhandlingspolitik paa, og at i det hele taget den Politik, der føres paa den Maade, kun uegentligt kan bære Navn af Forhandlingspolitik.

Naar vi se paa det Resultat, som den har ført til, ja saa er der meget forskellige Meninger om det. Jeg ved nok, at allerede for 3 Aar siden var der visse Folk, der lovpriiste Resultaterne i høje Toner. Jeg har aldrig kunnet se Storheden i disse Resultater, jeg har aldrig kunnet se andet, end at de i det væsentlige vare en Opgivelse, at de i det væsentlige gik uden om Kærnespørgsmaalet, og jeg har aldrig kunnet se rettere, end at Resultater, der gennemføres paa Provisoriet Grund, ikke kunne blive til Lykke for Land og Folk. Jeg vil for mit og mine Meningsfællers Vedkommende sige, at vi længe efter at naa til en virkelig Forhandlingspolitik. Naar der siges om os, at vi holde paa Bisnepolitikken o. s. v., saa er det en Tale, som ikke er et Svar værd. Det, der som sagt er Genstand for vore Længsler, vore Ønsker og vort Arbejde, er, at vi saa snart som muligt maa naa til at faa en virkelig Forhandlingspolitik i begge Ting. Men til at naa hertil hører først og fremmest, at vi respektere hinandens Ret, at Grundloven holdes i Være, at Retsgrundlaget anerkendes, og at

vi staa med den Erkendelse fra alle Sider, at Loven hersker over os alle; at ikke den Erkendelse faar Lov at brede sig: min Vilje skal frem med eller imod Loven! men at vi derimod sige som saa: jeg ønsker selvfølgelig at faa min Vilje frem, men jeg ved, der er andre Viljer, der have samme Ret til at gøre sig gældende som min, og at det altsaa gælder om at imødekomme disse Viljer, og i det hele taget at føre Forhandlingen saaledes, at vi høje os for Lovens Grund. Det er den første Betingelse for en virkelig Forhandling, og naar det Grundlag er gennemført, saa tror jeg, der kan føres en saglig Forhandling, som den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kredts (Th. Nielsen) talte om, en saglig Forhandling i Udvalgene; ikke en lystig Forhandling, der føres paa andre Steder, end hvor den virkelig burde føres, men Forhandling, der føres paa de Steder, Grundloven anviser, med Respekt for hinandens Ret og Meninger. Det tror jeg vil kunne komme til Stede, naar vi komme dertil, at Grundloven anerkendes, og saa tror jeg ogsaa, der vil fødes virkelige Resultater. Det kan gerne være, at de blive smaa i Begyndelsen, men jo mere vi komme ind paa at høje os for Retsgrundlaget, desto mere vil det lykkes Tid efter anden at naa til virkelige Resultater.

Der er sagt i Aar som i Fjor, at man haabede paa et Forlig. Det blev sagt i Begyndelsen af denne Samling ved Finanslovens første Behandling af begge Vederne i det andet Ting, at man haabede paa at naa et Forlig i denne Samling. Der er sagt af det 9de kongevalgte Medlem (Steffensen) her i Dag, at han ønskede, at denne Forhandling maatte ende med et Forlig. Men jeg vil sige, jeg ønsker ikke, at denne Forhandling skal ende med Forlig, i alt Fald ikke med den nuværende Regering. Jeg ønsker intet hellere, end at vi maa komme til Ende med Sagen, jo før jo heller, saaledes at Grundloven respekteres og anerkendes; men det ser jeg ikke er muligt, dersom vi indgaa paa et Forlig med den nuværende Regering. Derfor siger jeg, at det kan jeg ikke være med til. Man siger jo som saa, at naar vi fik en endelig Finanslov, saa kom vi ud af Provisoriet og ind i lovmæssige Tilstande. Ganske vist er det